

TEY AVVARÐANDI VERÐA GLOYMD

- Misnýtslan ávirkar í sera stóran mun lívsgóðskuna hjá teimum avvarðandi, sigur Leivur á Lakjuni, familjuviðgeri á Blákrossheiminum

DANJAL AV RANA

- Sagt verður, at rúsdrekkamisnýtslan hjá einum persóni ávirkar millum fýra til seks onnur fólk ordiliga nógv. Í Noregi er fyrsti spurningur, misnýttarin fær, tá hann ringir inn til viðgerðarstovnar, um hann hevur børn. Orsøkin er, at misnýtslan í ógvuliga stóran mun eisini ávirkar lívsgóðskuna hjá teimum avvarðandi. Vit síggja eisini, at tað er ein stórir tørvur á familjuviðgerð her í Føroyum, sigur hann.

Hann greiðir Vikuskiftissosialinum frá, hvussu familjuviðgerðin, sum Blákrossheimið á Nesi bjóðar, fer fram.

- Fyrst og fremst bjóða vit familjuviðgerð í skeiðum. Vit hava tvey familjuskeið um árið og hvørt skeið strekkir seg yvir fýra mánaðir. Vit hava pláss fyri 12 fólki hvørja ferð, greiðir hann frá.

Hann sigur, at á skeiðunum verða fólk býtt í triggjar bólkar, eftir hvørji støðu, tey eru í. Ein

bólkur er fyri foreldur at einum við rúsdrekkatrupulleika, ein fyri makar og ein fyri børn.

- Tilboðið um familjuviðgerð er fyri øll avvarðandi hjá rúsdrekkamisnýttarum. Tað er sostatt ikki eitt krav, at misnýttarin sjálvur er í viðgerð her á Blákrossheiminum ella í viðgerð yvirhøvur, sigur hann.

Skeiðið er skipað soleiðis, at umframt sosiala samveru, so er ein fyrilestur fyri øll, áðrenn tey fara í smærri bólkar at prátta um fyrilestin.

- Í fyrilestrunum nerta vit við viðkomandi evni fyri tey avvarðandi. Vit royna at seta fokus á tey og ikki á misbrúkan. Endamálið er at hjálpa teimum avvarðandi víðari. Summi, sum koma á skeiðið, halda, at tey skulu læra meiri um henda persónin sum, hevur tikið alt fokus higartil. Familjuskeiðið er tó meiri um familjuna, greiðir Leivur á Lakjuni frá.

Hann sigur, at tey, sum koma til familjuviðgerð koma, tí tey ynskja eina broyting í sínum lívi.

- Tað er eisini tað, sum vit royna

at leggja dent á. At skapa broyting, at seta mörk, at byggja sjálsvirði og sjálvsálit. At læra um, hvør ein sjálvur er, tí rúsmisbrúkan hevur kravt so nógv av tíðini og lívinum, at ein hevur lyndi til at gloyma seg sjálván, sigur Leivur á Lakjuni.

Hann heldur eisini tað er týðiligt, at fólk gera broytingar hesar fýra mánaðirnar.

- Vit síggja fleiri dømi um, at fólk seta mörk fyri, hvat misnýtslan sleppur at ávirka í lívinum. Vit síggja, at fólk læra at hugsa um seg sjálvi, nakað, sum tey sum so ikki hava havt tíð til áður. Tey sum taka lut á skeiðunum siga, at tey eru serliga glað fyri samrøðurnar í bólkunum. Tað er ein uggi fyri tey at síggja, at tey ikki eru einsamøll og at onnur hava upplivað tað sama, sigur Leivur á Lakjuni.

Hann sigur, at onkur, sum hevur verið í familjuviðgerð, saman ber støðuna við eitt ferðsluóhapp. Tá eitt ferðsluóhapp hendir og sjúkrabilur kemur á staðið, er tað ikki einans bilførarin, ið verður koyrdur á sjúkrahúsið, men øll

ferðafólkini. Men tá tað kemur til rúsdrekkamisnýtslu, hava vit lyndi til einans at hugsa um misnýttaran sjálván og hugsa ov lítið um tey avvarðandi.

- Tað tykist órættvíst, at so nógv orka verður lögð í misnýttaran, men eingin orka verður lögð í tey avvarðandi, siga luttakararnir, sambært Leivur á Lakjuni.

- Ein orsök, til at vit eisini bjóða familjuráðgeving er, at royndirnar vísa, at viðgerðin eydnast betri, um vit arbeiða við allari familjuni. Familjan sum heild fær eisini ein størri ágóða á henda hátt, sigur Leivur á Lakjuni.

Hann vísir á, at tað ein misbrúkar kemur í viðgerð, verður hann tikið úr eini skipan og settur í nakrar fastar rammur á viðgerðarstovninum. Tá viðgerðartíðin er liðugt, verður hann tó settur út í somu skipan aftur. Tá er tað týðningarmikið, at tey avvarðandi taka stig til at taka sær av viðkomandi

- Makar og børn taka ofta ógílga ábyrgd á seg fyri at dekkja yvir

tann, sum drekkur. Tey ringja til arbeiðsgevaran at boða frá sjúku og so framvegis. Børnini sleppa ongantíð veruliga at vera børn, tey mugu tíðliga læra seg at taka ábyrgd heima. Alt hetta er slíkt, sum má steðga, tá ein persónur kemur heim eftir viðgerð. Hetta er millum evnini, sum vit nerta við í familjuviðgerðini, sigur Leivur á Lakjuni.

Hann sigur, at tað er eingin ivi um, at tørvurin á slíkari ráðgeving er stórir í Føroyum.

- Tað síggja vit á talinum á teimum, sum koma inn her at biðja um ráð. Hóast vit eru í eini tíð, sum er meiri og meiri opin, so er hetta evnið framvegis merkt av einum tabu. Vit síggja eisini, at familjur gera sítt ítarsta fyri at dylja og verja, um onkur hevur rúsdrekkatrupulleikar. Vit vildu tó ynskt, at fleiri vundu sær til viðgerðarstovnar at fáa familjuviðgerð, so tey betri kunnu hjálpa misbrúkanum úr rúsdrekkamisnýtsluni, sigur Leivur á Lakjuni.